

Naše Farní Rodina

Nasza Rodzina Parafialna

ročník XI. / číslo 101.

říjen 2019

Co najdete v tomto čísle

Poselství papeže Františka	
k 93. Světovému dni misíí	s. 3
Svadobná sezóna	6
Wielka uroczystość parafialna	7
POCHOPIT CÍRKEV: Žycie nasze zmienia się, ale się nie kończy...	8
KNIHOVNICKÁ OCHUTNÁVKA: Veronika Grohsebnerová	
- MAX-vyprojektovaný kluk z předměstí	9
CO (TAKY) DĚLAL PAPEŽ FRANTIŠEK V ZÁŘÍ	10
S KOLÁRKEM V KUCHYNI: Poutine	11
KDO SI HRAJE, NEZLOBÍ	12
Úmysly mší svatých 07.10.-03.11.2019	13
CO NÁS ČEKÁ... A NEMINE:	
Adorace, pobožnosti, návštěvy nemocných	15
Liturgický kalendář	15
Kalendář dění ve farnosti	16
Pozvánka na misijní besedu	17
Mimořádný misijní měsíc říjen ve farnosti Karviná	18
PROŽILI JSME:	
Jak scholička nastartovala školní rok	19
Foto ze Smažení stryků	20

Úvodník

Milí Farníci, Farnice a Farničata! :)

Život farnosti se nám již rozjel na plné obrátky, což je možné lehce poznat i na délce farních ohlášek. :) Katechetický dům se opět naplnil životem různých společenství a výukou náboženství, na děti se během nedělních mší opět těší Andílci.

V životě našeho farního společenství je začátek školního roku, tedy září, spojen s velkou slavností – 14. září slavíme patrocinium našeho farního kostela ve Fryštátě. V posledních letech se nám, bohužel, dařilo tuto slavnost poněkud stáhnout na okraj farního dění. Nicméně v letošním roce můžeme směle říct, že jsme farní pout' skutečně oslavili! Při sobotních i nedělních mších jsme mohli děkovat za dar kostela, farnosti. Odpoledne jsme prožívali to nejcennější, co máme – farní společenství. Jelikož k zářijovým nedělím neoddělitelně patří také varhanní koncerty, bylo možné si v rámci pouti vychutnat i tuto kulturní inspiraci. Jednou větou: Letošní farní pout' jsme si náležitě užili.

Začátek září byl také spojen s výměnou elektrického rozvaděče v sakristii. Vnitřní komponenty rozvaděče již bylo třeba vyměnit, což se podařilo, a mimo jiné ovládání světel v kostele je ted' mnohem přehlednější a jednodušší.

Co nás čeká? Především vstoupili jsme do října, který je na přání papeže Františka Mimořádným misijním měsícem. Před sto lety papež Benedikt XV. vybízel všechny křesťany k tomu, aby hlásali evangelium a aby jediným motivem misijní činnosti bylo poselství a láska Ježíše, šířené svatostí vlastního života a dobrými skutky (viz. list *Maximum illud*). Toto poselství je aktuální i dnes, a právě říjen nám dává příležitost se nad tím zamyslet. Dobrým impulsem k přemýšlení bývají dobré příklady lidí kolem nás. Proto vás již ted' zvu na besedu s misionářkou z našeho regionu, která strávila rok v Tanzánii (viz „Co nás čeká a nemine“). V tomto týdnu nastoupil do nemocnice na plánovanou operaci P. Adam. Pamatuji na něj v našich modlitbách, a to nejen po dobu operace, ale i několikaměsíční rekonzilience. Na dobu rekonzilience P. Adama budeme tedy mít ve farnosti pouze 2 kněze: P. Przemka a P. Dawida. Pamatuji i na ně ve svých modlitbách a mějme pochopení, když na naše záležitosti nebudou mít hned a v každou dobu čas.

Přeji vám i sobě, abychom nadcházející misijní měsíc prožili naplně, ve společenství farnosti a aby to byl čas zamýšlení nad vlastní misijní činností.

Terka

Naše farní rodina / Nasza Rodzina Parafialna

Neprodejně. Náklady na jeden výtisk jsou ve výši **17 Kč**.

Texty článků prochází jazykovou korekturou. Obrázky převzaty většinou z internetu.

Vydavatel: Římskokatolický farní úřad Karviná, Pivovarská 2/1, 733 01 Karviná 1, tel.: 596 314 455,
e-mail: nfr@farnost-karvina.cz

Redakce: Tereza Ondruszová (šéfredaktor), Andrzej Szyja, Anna Špirková,
Anna Strzelcová, Jana Lokajová, Kamila Fašungová, Kasia Czerna,
Mariam Szyja, Markéta Bogoczová, P. Przemysław A. Traczyk

Příští číslo vydeje: **neděle 27.10.2019**

případné změny budou hlášeny v ohláškách

Uzávěrka: **pátek 18.10.2019**

POSELSTVÍ PAPEŽE FRANTIŠKA k 93. Světovému dni misií

20. října 2019

Pokřtění a poslaní: Kristova církev na misii ve světě

Milé sestry, milí bratři,

požádal jsem celou církev, aby se v měsíci říjnu 2019, kdy si připomeneme sté výročí vydání Apoštolského listu Maximum illud papeže Benedikta XV. (30. listopad 1919), věnovala mimořádnou pozornost misiím. Prorocká a prozírává výzva k apoštolátu tohoto dokumentu potvrdila, jak je důležité, abychom dnes obnovili církevní misijní úsilí a zlepšili poslání církve hlásat a přinášet světu spásu zmrtvýchvstalého Ježíše Krista.

Motto tohoto poselství, stejně jako téma misijního měsíce října, zní: Pokřtění a poslaní: Kristova církev na misii ve světě. Slavení tohoto měsíce nám pomůže především znovu objevit misijní rozdíl mezi naší vírou v Ježíše Krista, kterou jsme zdarma obdrželi při křtu. Jsme Božími dětmi, a to není nikdy záležitost individuální, ale vždy církevní. Ze společenství s Bohem – Otcem, Synem a Duchem Svatým – se rodí nový život s ostatními bratry a sestrami.

Božský život není nějaký produkt, který máme prodávat, nejsme proselyté; je bohatstvím, které je třeba rozdávat, šířit, hlásat: to je smysl misie. Tento dar jsme dostali zadarmo a zadarmo se o něj dělíme (srov. Mt 10, 8), aniž bychom kohokoli vylučovali. Bůh chce, aby skrze církev, všeobecnou svátost spásy, došli všichni lidé spásy v poznání jeho pravdy a milosrdenství (srov. 1 Tim 2,4; 3,15 II. vatikánský koncil, dogmatická konstituce Lumen gentium, 48).

Církev je ve světě na misii: víra v Ježíše Krista dává správný rozdíl všem skutečnostem a ukazuje nám svět Boží optikou a Božím srdcem. Naděje nám otevírá věčné horizonty božského života, na kterém máme skutečně účast. Dobročinná láska, kterou můžeme zakoušet ve svátostech a v bratrské náklonnosti, nás pobízí, abychom šli až do končin země (srov. Mi 5,3; Mt 28,19; Sk 1,8; Rím 10,18). Církev, vycházející až do nejzazších končin, vyžaduje stálé a trvalé misijní obrácení. Je mno-

ho svatých, mnoho věřících mužů a žen, kteří dosvědčují a ukazují, že lze být zcela otevření, milosrdní a druhým blízcí a odpovídat tak na neodbytný podnět lásky. Její vlastností je totiž dar, oběť a nezíštnost (srov. 2 Kor 5,14-21). Ten, kdo hlásá Boha, bud' člověkem Božím (srov. Apoštolský list Maximum illud).

Toto poslání se nás dotýká v první osobě: já jsem stále misií, ty jsi stále misií, každý pokřtěný je misií. Kdo miluje, dává se do pohybu, je pobádán, aby vycházel ze sebe, je přitahován a přitahuje, daruje se druhému a navazuje životodárné vztahy. Pro Boží lásku není nikdo neužitečný či bezvýznamný. Každý z nás jako plod Boží lásky je ve světě misií. I kdyby moje matka a můj otec zradili lásku lží, nenávistí a nevěrností, Bůh se nikdy nevzdá daru života a každého svého syna od počátku volá k božskému a věčnému životu (srov. Ef 1,3-6).

Ve křtu dostáváme život, který nám dává víru v Ježíše Krista, vítěze nad hříchem a nad smrtí. Utváří nás k Božímu obrazu

a Boží podobě a včleňuje nás do Kristova těla, kterým je církev. Křest je tedy skutečně nezbytný pro spásu, protože nám zajišťuje, že v Otcově domě jsme vždy a všude syny a dcerami, nikoli sirotky, cizinci nebo otroky. To, co v křesťanovi utváří svátosti, jejichž naplněním je Eucharistie, je povolání a úděl každého člověka v očekávání obrácení a spásy. Křest je totiž naplněním přislíbeného božského daru, který vytváří z lidského tvora syna v Synu. Jsme dětmi vlastních rodičů, ale ve křtu je nám dáné původní otcovství a pravé mateřství; pro koho není církev matkou, pro toho nemůže být Bůh Otcem (srov. Sv. Cyprián L'unità della Chiesa, 4).

Naše misie má své kořeny v Božím otcovství a v církevním mateřství, protože ve křtu je obsaženo Ježíšovo velikonoční poslání: jako Otec poslal mne, tak i já posílám vás, plné Ducha Svatého, pro usmíření světa (srov. Jan 20, 19-23; Mt 28, 16). Křestan je poslán, aby nikdo nebyl vynechán ze zvěsti o tom, že byl přijat za Božího syna. Je třeba ho ujistit o osobní důstojnosti a niterné hodnotě života od jeho početí až do jeho přirozené smrti. Pokud se rozmáhající sekularismus v našem životě stane aktivním a společenským odmítáním otcovského Božího díla, bude tak bráněno jakékoli skutečné podobě bratrství všech lidí, které se odráží ve vzájemné úctě mezi lidmi. Bez Boha Ježíše Krista se každá odlišnost redukuje na děsivou hrozbu, znemožňující

jakékoli bratrské přijetí a plodnou jednotu lidského rodu.

Všeobecné určení spásy, kterou Bůh v Ježíši Kristu nabízí, vedla Benedikta XV. k tomu, aby požadoval překonání jakékoli naciona-

V církvi je i dnes zapotřebí mužů a žen, kteří v milosti svého křtu velkodušně odpovídí na povolání vyjít ze svého domu, ze své rodiny, ze své vlasti, ze své rodné řeči, ze své místní církve. Jsou vysláni k lidem do světa neproměněného

listické a egocentrické uzavřenosť, jakéhokoli šíření evangelia kolonizační mocí s ekonomickými a vojenskými zájmy. Papež ve svém apoštolském listu Maximum illud připomíná, že božská univerzálnost církevní misie požaduje, aby hom vyšli z exkluzivní příslušnosti ke své vlasti a svému etniku. Pokud má být kultura a komunita otevřená vůči poselství spásy Ježíše Krista, pak je třeba překonat každou nepatřičnou etnickou a církevní introverzi.

svátostmi Ježíše Krista a jeho církve. Když zvěstují Boží slovo, svědčí o evangeliu a slaví liturgii, vyzývají k obrácení, křtí a předávají křesťanskou spásu, přičemž respektují osobní svobodu každého člověka a vedou dialog s kulturou a náboženstvím národa, do kterého jsou vysláni. V církvi stále nezbytná Missio ad gentes přispívá zásadním způsobem k trvalému procesu obrácení všech křesťanů. Víra v Ježíšovo zmrvýchvstání, církevní poslání obdržené ve křtu, zeměpisné i kulturní vyjítí ze sebe a ze svého domu, odpuštění hříchů a osvobození od osobního a společenského zla - to vše vyžaduje misii sahající do nejzazších koutů světa.

Prozřetelná časová souhra s konáním mimořádné synody o církvi v Amazonii mě vede k tomu, abych zdůraznil, že poslání, které nám Ježíš skrz svého Ducha svěřil, je i pro tyto země a pro jejich obyvatele stále aktuální a naléhavé. Nové Letnice otevírají dokořán brány církve,

aby žádná kultura nezůstala uzavřená do sebe a žádný národ nebyl izolovaný, ale otevřený všeobecnému společenství víry. Nikdo ať nezůstane uzavřen do svého já, do sebestřednosti v rámci své etnické a náboženské příslušnosti. Ježíšovo tajemství smrti a zmrtvýchvstání boří malicherná omezení světů, náboženství a kultur a volá je, aby se rozvíjely v úctě k důstojnosti mužů a žen, ke stále plnějšímu obrácení k Pravdě zmrtvýchvstalého Pána, který daruje všem opravdový život.

V této souvislosti se nabízejí slova papeže Benedikta XVI. na zahájení našeho setkání latinskoamerických biskupů v Aparecidě v Brazílii v roce 2007. Ocitují zde jeho slova, která beru za svá: „Co přineslo přijetí víry latinskoamerickým zemím a Karibským ostrovům? Přineslo jim poznání a přijetí Krista, neznámého Boha, kterého jejich předkové, aniž by si toho byli vědomi, hledali ve svých bohatých náboženských tradicích. Kristus je Spasitel, po kterém v tichosti toužili. Skrze křestní vodu obdrželi božský život, kterým byli přijati za Boží syny. Přijali také Ducha Svatého, který zúrodnil jejich kulturu, očistil ji a dal vzklopit četným zárodkům a semenům vloženým vtěleným Slovem, nasměroval je na cestu evangelia. (...) Boží Slovo, které se stalo v Ježíši Kristu člověkem, se

stalo i dějinami a kulturou. Utopická myšlenka probudit předkolonialovská náboženství a oddělit je od Krista a všeobecné církve by neznamenala pokrok, nýbrž úpadek. V podstatě by šlo o regresi k historickému okamžiku zakotvenému v minulosti“ (Proslov k zahajovacímu shromáždění, 13. května 2007: Insegnamenti III, 1 (2007), 855-856).

Svěřme misijní poslání církve Panně Marii, naší Matce. Ona, spojena se svým Synem již od počátku vtělení, se vydává na cestu, aby se stala součástí Ježíšova poslání, které se u paty kříže stává i jejím posláním: jako Matka cír-

kve bude skrze Ducha a víru dávat život novým synům.

Na závěr bych se rád krátce zmínil o organizaci Papežská misijní díla, o které hovoří již dokument Maximum illud jako o misijním nástroji. Papežská misijní díla svou službou všeobecné církvi utvářejí celosvětovou síť, která skrze modlitbu, misijního ducha a lásku křesťanů rozesetých po celém světě podpírá papeže v jeho misijním úsilí. Jejich dary pomáhají papeži v evangelizaci partikulárních církví (Papežské misijní dílo šíření víry), ve formaci místního kláštera (Papežské misijní dílo svatého Petra apoštola), v utváření misijního povědomí dětí na celém světě (Papežské misijní dílo dětí) a v misijní formaci křesťanské víry (Papežská misijní unie). Znovu vyslovuji svou podporu těmto dílům s přáním, aby mimořádný misijní měsíc říjen 2019 přispěl k obnově jejich misijní služby mému úřadu. Z celého srdce uděluji své požehnání misionářům, misionářkám a všem, kdo jsou skrze křest kdekoli na světě zapojeni do misijního poslání církve.

Vatikán 9. června 2019, slavnost Seslání Ducha Svatého

FRANTIŠEK

Svadobná sezóna

Niektoré udalosti mávajú sezónny výskyt. Napríklad taká svadba. Leto je na svadbu ako stvorené. I keď... ani taká jar, jeseň a zima nie sú na zahodenie. Proste... je to len otázkou vkusu :)

Sobáš

Sobáš je dôležitým krokom pre dvoch ľudí, ktorí chcú spolu žiť a vytvoriť rodinu. Vstup do manželstva je vážnym rozhodnutím. Rozhodnutím na celý život. Vyžaduje si lásku, vernosť a vzájomnú úctu, čo je tiež zahrnuté v slovách manželského sľubu. Žiť sviatostné manželstvo je pre kresťana dôležitým a krásnym rozhodnutím. Milovať niekoho v dobrom aj v zlom, v štastí aj v neštastí, v zdraví aj v chorobe, nie je vôbec jednoduché. Je dôležité si uvedomiť, že manželia sú jeden pre druhého darom. Znie to ako fráza, ale je to tak... to, že niekoho máme, nie je samozrejmostou, je to prejavom Božej lásky a dobroty k nám. Boh vymyslel niečo tak úžasné a fascinujúce, ako je manželstvo. Vzťah medzi mužom a ženou založený na láske. Nemohol inak, veď Boh je Láska.

Svadobné leto

Toto leto sa aj v našej rodine a v spoločenstve priateľov nieslo v znamení svadieb. Mám veľkú radosť z toho, že sme sa mohli stretnať práve pri takýchto udalostiach. Každé z týchto rodinných stretnutí bolo požehnaním: spoločné rozhovory, novinky, zábava, spoznávanie nových ľudí... a tiež dobrá hudba a chutné jedlo, samozrejme :) Tento rok sme boli dohromady na štyroch svadbách, ale poviem Vám, žiadna z nich nebola rovnaká... a pritom v každej šlo o to isté... o sľub lásky a vernosti.

Veľká či malá?

Či je svadba veľká alebo malá, nie je až tak podstatné... no skúste urobiť malú svadbu, keď máte veľkú rodinu a kopec priateľov... to proste nejde :D No na druhej strane, ak nemáte koho vyškrtnúť zo zoznamu hostí, je to skvelé. Je to znamením toho, že máte dobré vzťahy s rodinou a priateľmi :D A to nie je vôbec samozrejmé. No či už je svadba veľká alebo malá, či je výzdoba bohatá alebo decentná, najkrajšia z toho je aj tak nevesta :) Svadobné šaty nevesty sú vyberané s veľkým nadšením... ale či si aj ženich s rovnakým nadšením vyberá oblek, to už posúdiť neviem :D

Zvyky a tradície

Tu platí pravidlo: „Aký kraj, taký mrav.“ Zvyky a tradície sú rôzne, menia sa od mesta k mestu, od dediny k dedine. V našom kraji začína svadba už takým neoficiálnym obedom, resp. stretnutím hostí u ženicha a u nevesty, každý tam, kde bol pozvaný. Potom sa ženich so svo-

jimi hostami vyberie po nevestu k jej domov. Tam im rodičia dajú požehnanie a všetci spolu odchádzajú na sobáš. Po sobáši sa začína svadobná hostina. Začína večerou a potom sa hostia zabávajú do polnoci, kedy nasleduje tzv. „čepčenie“ nevesty, ktoré vychádza z tradície, kedy v minulosti vydaté ženy už nosili na hlave šatku alebo čepiec. Po krátkom programe sa ide nevesta prezliect' zo svadobných šiat do kroja alebo iných šiat a začína sa „redový“ tanec, kedy si každý zaraďom môže zatancovať s nevestou... môže prispieť nejakými peniažkami a dostane okrem tanca aj nejakú malú odmenu v podobe medovníka alebo inej drobnosti. Po skončení „redového“ tanca zábava pokračuje až do rána :) A tí, čo vydržali do rána, idú sice riadne unavení, ale s dobrým pocitom späť. A môže sa zdať, že to už skončilo... ale ono to ešte len začalo - pre novomanželov :)

Na záver...

vlastne na začiatok :)

...by som chcela žehnať všetkým novomanželom, ale aj tým, ktorí sú v manželstve už dlhšie... nech stále žijete v láske, vernosti, úcte a dôvere a nech je Boh v strede Vašich rodín, lebo s Ním zvládnete všetko :)

Anička Šp.

Wielka uroczystość parafialna

Z czym kojarzy się wyrażenie „odpułst parafialny”? Z lat dzieciństwa to na pewno pójście z mamą na mszę a później na karuzele, obejrzenie stoisk ze słodyczami, spotkanie mnóstwa ludzi na ulicach, kupowanie różnych gadżetów. Odpust był sprawą mojej parafii. Później jednak zaczęłam poznawać inne formy odpustu. Znajomi zaprosili mnie na uroczysty obiad z okazji ich odpustu. Były to bardzo miłe spotkania z lubianymi ludźmi, fajne pogawędki a popołudniu... spacerek na krótkie nabożeństwo i kawka. „Ale fajne” pomyślałam. Czym innym przecież powinien być odpust parafialny, jak nie uroczystością, świętowaniem całej parafii? Jak inaczej uczcić odpust, niż uroczystą mszą, obiadem w kręgu rodziny lub przyjaciół i spotkaniem z innymi parafianami?

W końcu odnalazłam się na stałe w parafii, w której się urodziłam, pomimo dłuższego dojeżdżania. Cieszyłam się jednak na wspólnie spędzony czas podczas odpustu... a tu nie było ani karuzel, ani stoisk, były uroczyste msze i nabożeństwo popołudniowe a na tym najczęściej, chociaż nie zawsze, się kończyło. Czegoś brakowało.

Przyszedł 2019 rok, kiedy po kilku latach postanowiliśmy odnowić tradycje dnia parafialnego w niedzielę odpustową. Może być chłodno, wiecznie? No cóż, skoro odpust mamy w połowie września (cieszymy się, że nasz kościół nie nosi np. imienia Objawienia Pańskiego :)). Trzeba się będzie trochę dopasować do pogody. Oki. Jak byśmy mogli to popołudnie zapłonować? W dniu Zesłania Ducha Świętego robiliśmy jajecznice, to teraz, w czasie rozpoczęjącej się jesieni, możemy smażyć placki ziemniaczane. No tak, ale czy prawdziwy Karwiniak nazwie to jedzonko plackami ziemniaczanymi? Raczej nie. To są po prostu „stryki”... i wszystko jasne: „Popołudniu, o godz. 14:30 zapraszamy wszystkich parafian do kościoła na nabożeństwo, po czym przemieszcimy się do ogrodu parafialnego na posiedzenie i smażenie stryków”.

Najpierw trzeba było przygotować ogród i okolice kościoła, za co z zapałem zabrali się nieliczni parafianie, którzy przyszli w sobotę po południa pomóc z wszelakimi pracami. Należą im się wielkie podziękowania. W niedzielę popołudniu trzeba było powynosić stoły, ławki, kubki i wszystko potrzebne na ogród, a także oskrobać ziemniaki, przygotować ciasto do stryków, smażyć, podawać, nalewać piwo lub Kofolę, bawić się z dziećmi. Prac było niemało, ale do wszystkiego znalazły się chętne osoby. Bardzo miło nawet było obserwować, jak przy stoiskach zmieniali się obsługujący (a więc nie musiały przez cały czas stać tam te same osoby). Miłe było także obserwowanie rozmawiających i bawiących się ludzi-parafian. Kto nie mógł przyjść od razu o 15, przyszedł później i bez problemów dołączył do

wspólnej zabawy. Trudno opisać wszystko, ale z pewnością mogę powiedzieć, że w bieżącym roku uczciliśmy nasz odpust parafialny wspólnie, hucznie, porządnie, jak powinno być.

A że brakło karuzeli i stoisk ze słodyczami? Czy to tak naprawdę jest na przeszkodę? Jak już pisałam, istotą odpustu parafialnego, przy najmniej dla mnie, jest wspólnota parafialna, wspólne przeżywanie, traktowanie tego dnia / tych dni jako czegoś ważnego dla mnie, ponieważ jestem integralną częścią parafii a ci ludzie obok mnie w kościele nie mogą być obcymi! Czy całe miasto przeżywa odpust, czy też nie, to nieważne. O wiele ważniejsze jest to, aby cała parafia przeżywała wspólnie swój odpust.

Spróbujmy wykonać jedno proste zadanie. Wziąć swój kalendarz na 2020 rok i w niedzielę Zesłania Ducha Świętego i niedzielę koło Podwyższenia Krzyża Świętego na popołudnie napisać „jubel z parafią” :)

Terka

Życie nasze zmienia się, ale się nie kończy...

Docierają do mnie głosy, że dawniej nie napisałem artykułu po polsku, czynię więc zadość prośbom tej właśnie części naszej Wspólnoty. Nadchodząca jesień, chcąc – nie chcąc, wywołuje w nas myśli dotyczące przemijania. Za parę tygodni a może już dni wybierzymy się na cmentarze, porządnie i dokładnie uprzątniemy groby naszych bliskich i to tylko dobrze. Dbałość o miejsca pochówku naszych bliskich jest świadectwem troski o własną tożsamość a odwiedzanie tych miejsc świadczy o wciąż żywej relacji a to właśnie chodzi. Wierzymy przecież w wieczność i w to, że ostatnie pożegnanie jest ostatnim właśnie dlatego, że kiedy po odwołaniu z tego świata każdego z nas będzie przywitanie, to już później nie będzie żadnego pożegnania, będzie za to wspólna Wieczność. Warto pamiętać, że tym się właśnie różnimy od ludzi bez wiary, że za smutkiem wynikającym z pożegnania nie ma pustki, ale jest nadzieja. Skoro więc wiemy, a może lepiej powiedziawszy wierzymy, co dalej po śmierci, to warto się do tego trudnego doświadczenia przygotować. Jak do udanej podróży wakacyjnej. Zawsze w takiej sytuacji warto wiedzieć, dokąd jedziemy, jakie są zasady działania i co mnie

czeka. Pismo Święte i Tradycja Kościoła są w tym wypadku świętymi przewodnikami. Pomoc w przygotowaniu do odejścia jest także przejawem naszej miłości i troski o dobra najwyższe dla naszych bliskich.

Podstawową sprawą jest zaprzestanie bezsensownego pocieszania i wmawiania, że wszystko będzie dobrze, że na pewno przyjdzie uzdrawienie i wszystko będzie jak dotychczas. Odchodzenie trzeba przyjąć jako fakt a przyjmując je, łatwiej przejść przez to trudne doświadczenie. Czasem zdarzają się dość absurdalne sytuacje, kiedy w kancelarii parafialnej, przed pogrzebem, spisujemy dane metrykalne. Pada wtedy pytanie, czy zmarły był zaopatrzony, czyli czy przed śmiercią był u umierającego ksiądz z sakramentem pokuty i pojednania, namaszczaniem chorych i Komunią św.? Zdarza się, że pada odpowiedź: myślimy się nie spodziewali... Babcia koło dwieście dziesiątki, przez ostatnie lata na łóżku a „myślimy się nie spodziewali...”. Szczyt absurdzu. Czasem się zdarza, że się pytam co się stało, bo kogoś ze starszych rodziców już dłuższy czas nie widziałem w kościele i w odpowiedzi słyszę, że stan

jest nieciekawy, że ten człowiek jest już na łóżku i wymaga całodobowej opieki. Pytam wtedy, czy mam przyjść z sakramentami i w odpowiedzi słyszę, że nie, bo „nie chcemy babci stresować, żeby się nie przestraszyła, że już ma umierać...”. Kolejny absurd... Przecież właśnie wtedy, kiedy stan człowieka jest ciężki albo wręcz schyłkowy potrzebna jest łaska Boża, pewność odpuszczenia i jedność z Chrystusem, aby odejście z tego świata było łatwiejsze. Nie ma szansy zapewnić niczego, co by było bardziej cenne w tej sytuacji. Jeżeli miłość jest pragnieniem dobra dla kochanej osoby zapewnienie Najwyższego Dobra staje się nakazem moralnym, bezdyskusyjnie.

Rozprzestrzenia się w naszym kraju niebezpieczna moda, mianowicie pogrzeby bez obrzędu albo w wąskim kręgu rodzinnym, czyli najczęściej bez nikogo. Dramatycznie także wzrasta ilość nieodebranych urn z prochami osób pochowanych na koszt miasta. Mówiąc, że jest to efekt postawienia śmierci poza krąg naszych zainteresowań, osobiście jestem przekonany, że powód tego typu zachowań jest zupełnie inny... Pieniądze, ponieważ pogrzeb kosztuje a znamy lepsze sposoby wydawania naszych albo i odziedziczących pieniędzy. Trochę brak szacunku do zmarłych, ale także krzywdą, którą wyrządzamy sami sobie. Jednym z uczynków miłości sierdzia co do ciała jest pochowanie zmarłych. Jest to także obowiązek wynikający bezpośrednio z Pisma Świętego. Psychologowie zaczynają już zwracać uwagę jak ważny jest pogrzeb, także dla dzieci. Obrządek, który postawi kropkę za relacją, którą śmierć ukończyła jest potrzebny przede wszystkim tym, którzy pozostają, aby w ich emocjach był porządek, aby nie było relacji trwającej w jakimś niedomówionym zawieszeniu.

Chrześcijański pogrzeb jest także obrzędem, który ma wpływ także na zmarłego. Pamiętajmy, że dla nas chrześcijan śmierć nie jest definitywnym końcem. Zwlekamy z siebie ciało, zwłoki są pochowane a my idziemy dalej. Swoją drogą bardzo się mi podoba taka właśnie wizja śmierci. Jeżeli więc wciąż jesteśmy to wciąż są nasze relacje, tylko zmieniają się ich formy wyrazu.

W pierwszym rzędzie pogrzeb chrześcijański jest dziękczynieniem za życie naszego zmarłego. Eucharystia po grecku znaczy dziękczynienie. Pogrzeb ze mszą świętą jest także modlitwą, w której wkładamy naszego zmarłego do krzyżowej ofiary Chrystusa i Jego zmartwychwstania, jak również modlimy się o miłosierdzie i zbawienie osoby zmarłej. Pamiętajmy, że nie ma bardziej podniosłej i ważniejszej modlitwy niż właśnie msza św. Następnie jest obrzęd ostatniego pożegnania i pochowanie ciała albo jego kremacja i pochowanie prochów. Kościół dopuszcza kremację i nie ma z nią żadnego problemu, ale wymaga także aby ciało albo prochy były pochowane w jednym miejscu. Niedopuszczalne dla nas jest rozsypanie prochów na łączce czy wysypanie ich np. do rzeki czy

coś podobnego. Pochowanie na jednym miejscu jest wyrazem wiary w oczekiwanie zmartwychwstania ciała na końcu czasów, rozsypanie zaś jest wyrazem definitywnego końca i pustki.

Pamiętajmy, że jako chrześcijanie wierzymy, iż po śmierci i pogrzebie relacja nadal trwa. Ma inne środki wyrazu, to prawda i warto tych środków używać, abyśmy się przygotowali na ponowne spotkanie. Modlitwa za zmarłych, msza św. ofiarowana za zmarłych, Komunia św. przyjęta w intencji zmarłego, światło zapalone na grobie, które jest wyrazem wiary, że nasz zmarły przebywa w świetle. Czasem spotykam się z pytaniem, jak długo po śmierci należy się modlić za zmarłego, kiedy wreszcie w wyniku naszych modlitw czy ofiarowanych

mszy nasi zmarli osiągną pełnię wspólnoty z Bogiem? Na to pytanie nie ma ani łatwej, ani jednoznacznej odpowiedzi. Zbawienie jest łaską, której Bóg udziela w swojej wolności, natomiast nasza modlitwa nigdy nie jest zbyteczna, zwłaszcza może pomóc komuś innemu w czyścu, jeśli nasz zmarły już osiągnął Niebo.

Warto także pamiętać, że Bóg chce zbawiać całego człowieka, nie tylko duszę, bo przecież wierzymy w zmartwychwstanie ciała i życie wieczne jako kompletni ludzie, czyli istoty cielesno-duchowe, dlatego nie mówimy się tylko o zbawieniu duszy, ale o zbawieniu (całego!) Ygreka Iksińskiego.

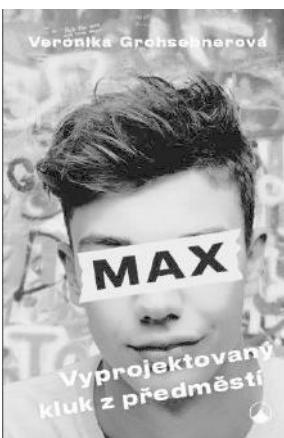
Przemek

Knihovnická ochutnávka

Chtěla bych Vám přestavit naši knižní novinku, která je určena především mládeži, ale rozhodně osloví i dospělé čtenáře.

MAX – vyprojektovaný kluk z předměstí – Veronika Grohsebnerová

V románu jsou především konfrontovány dva světy. Ten „dnešní normální“ – drsný, konzumní, kde vyhrává ten, kdo má silnější lokty, a ten „nenormální křesťanský“, kde převažuje soucit, pomoc jeden druhému a respekt.

Hrdinou je Max, chytrý a sebevědomý kluk, který vyniká ve škole i ve sportu. Doma však nezážívá ani pochopení ani lásku, jeho matka si buduje kariéru a chce po synovi jen výsledky.

Poté, co zachrání před bandou spratků malého, bezbranného Tea, kluka s Downovým syndromem, poznává blíže křesťanské prostředí. Nika, sestra Tea, je totiž Maxovou spolužačkou a během návštěv jejich rodiny Max poznává něco úplně jiného, než na co byl zvyklý. Poprvé poznává, co je to těsit se domů, poznává teplo domova, objetí, vřelost rodinných vztahů. Zamiluje se do Niky a začíná se na svět dívat jinýma očima.

Jelikož není v kontaktu se svým otcem, začne po něm pátrat. Informace, které zjistí, jsou pro něho zdrcující a zároveň šokující. Díky tomu však s matkou naleznou k sobě cestu.

Regina Bonczková

Co (taky) dělal papež František v září

Mediálně nejsledovanější aktivitou papeže Františka byla jeho cesta do Afriky počátkem září. Na své 31. zahraniční apoštolské cestě papež zamířil do Mosambiku a na ostrovy Madagaskar a Mauricius. Mosambik žije v míru od roku 1992 po dlouholeté občanské válce. I po tolika letech ale země není zcela stabilní a mírové soužití místních si žádá podporu. „*Během těchto let jste zakusili, že hledání trvalého míru, což je poslání, které se týká všech, vyžaduje tvrdou, vytrvalou a nepřetržitou práci, poněvadž mír je »jako křehká květina, která chce vykvést mezi kamenný násilí«, a proto se potřebuje nadále utvrzovat s rozhodností, ale bez fanatismu, s odvahou, ale bez chlubení, houževnatě, ale intelligentně: ne násilí, které pustoší; ano míru a smíření,*“ řekl v hlavním městě Maputo Svatý otec. Část dne strávil také s mladými lidmi, kteří tvoří většinu mosambické společnosti. Povzbuzoval k činorodému a nadějeplnému úsilí o životaschopnou budoucnost a varoval: „*Je však třeba se mít na pozoru před dvěma postoji, které zabíjejí přání i naději. Jaké to jsou: je to rezignace a nedočkovost. Dva postoje, které zabíjejí sny a naději. To jsou velcí nepřátelé života, protože nás obvykle přimějí vydat se na snadnou cestu k prohře...*“

Na Madagaskaru papež podtrhoval základní rys místní kultury, tzv. fihavanana, který by se dal přeložit jako duch sdílení, vzájemnosti a solidarity. Vybízel místní, aby kvůli přijímání ekonomické pomoci ze západu neztratili svou vlastní kulturní identitu a bohatství.

Na ostrově Mauricius papež přivítal každý desátý místní obyvatel. Papež otevřel téma jako materialismus nebo nedostatek povolání v církvi: „*Blahoslavenství jsou „průkazem totožnosti křesťana“. „A tak když si někdo z nás položí otázku: »Jak se stát dobrým křesťanem?«, odpověď na ni je jednoduchá: je třeba, aby každý svým způsobem, dělal to, co říká Ježíš v blahoslavenstvích.“*

Svatý otec se připojil k iniciativě nadace Pomoc církvi v nouzi „Potěš svůj lid“, která se zaměřuje na podporu katolické a pravoslavné církve v Sýrii. O svátku Nanebevzetí Panny Marie požehnal ikonu P. Marie Bolestné, Těšitelky Syřanů. Modlitební kampaň rovněž podpořil i darem šesti tisíc růženců, které putují do 34 syrských diecézí. Ve sváteční den se Syřané během mší i různých procesí modlili za unesené a zabité členy svých rodin.

Během osmiletého konfliktu se ztráta dotkla nejméně dvou a půl tisíc rodin. Spolu s růženci dostali syrští křesťané také Bible v arabštině a křížky z olivového dřeva ze Svaté země, požehnané syrsko-pravoslavným patriarchou Efrémem III.

Papež tento měsíc adresoval dopis německým biskupům, ale i všem tamním katolíkům. Obává se totiž o zachování jednoty mezi německou a univerzální církví. Podle apoštolského nuncia v Německu i podle některých prefektů, jako je Luis Ladaria SJ, Marc Ouellet nebo státní sekretář Pietro Parolin se německá církev po květnovém setkání místních biskupů vydalá vlastní „synodální cestou“. Naplnění požadavků nové evangelizace vidí v novém prodiskutování otázek jako je kněžství žen, možnost zrušení celibátu či změna katolické sexuální identity. K tomuto účelu vznikl i Centrální výbor německých katolíků. Podle německého kardinála Reinharda Marxe je synodální cesta proces sui generis a kardinál věří, že formování veřejného mínění v Německu pomůže i celé všeobecné církvi.

Jana Lokajová

S kolárkem v kuchyni

Rodinnou kuchařku s recepty dětí, které loni poprvé šly k přijímání, znáte už celou, takže u sto a prvého čísla našeho farního časopisu se vracím k nabízení různých jídel z různých koutů světa, která mě jakýmsi způsobem zainteresovala. Na začátek nové stovky nabízím papáníčko, které ke mně dorazilo během letošních prázdnin. Kanadské národní jídlo mě dopadlo v mé rodině městě, několikrát jsem jej zkusil a je výborné. Sice děsně tučné a mastné (nikdy jsem nepochopil rozdíl mezi jedním a druhým slovem), vůně to není zdravé a ani dietní, ale je to opravdu dobré. V poslední době slyšíme, že bychom měli omezit konzumaci masa, že jíst maso je neekologické, tak tady je aspoň jedno plus, je to bezmasé... Omlouvám se, ne tak úplně...

Ale chutné a hutné to je, jednoznačně.

Aha, ještě název: **Poutine**... vypadá to nějak divně povědomě? Ano, vyslovuje se to stejně jako příjmení ruského prezidenta, tedy [putin], ale s Ruskem to nemá nic společného. Je to opravdu kanadské národní jídlo, sic kdyby Rusové neprodali Aljašku, bylo by to jídlo ze sousedství, každopádně ale potřebujeme:

1 kg brambor (nejlépe typ A nebo B), pokud někdo drží nízko-sacharidovou dietu, může použít celer;
2 litry oleje ke smažení (doporučuji řepkový);
1/2 litru hovězího vývaru nebo 1/4 litru hovězího vývaru a 1/4 litru vývaru kuřecího
(tady je to maso... a zeleninový bujon opravdu není vhodný);
1 stroužek česneku;
1 cibule šalotka, nebo malá obyčejná cibule;
sůl;
pepř;
1 litr světlého piva;
4 polévkové lžíce másla;
1/16 litru hladké mouky
(může se nahradit mletým lněným semínkem)
1 polévková lžíce Worcesterové omáčky;
2 čajové lžičky kečupu;
2 čajové lžičky balsamického octu;
1 větší kulička sýru mozzarella, kterou
nakrájíme na kostky.

Brambory oloupeme, umyjeme a nakrájíme na silnější slouppky, ideální 1,5x1,5 cm. Pokud brambory mají tenkou slupku, není třeba je oloupat, stačí jen umýt a nakrájet. Vložíme je do větší misky a zalijeme je 900 ml piva, můžeme je přikrýt potravinářskou fólií a odložíme do chladničky na čas přípravy omáčky.

V hrnci rozpustíme máslo a následně přidáme mouku. Výslednou jíšku smažíme ještě asi 2 minuty. Přidáme nadrobno nasekanou kostku cibule a česnek (ne lisovaný, ale nasekaný), které chvíli smažíme, až změknou. Následně přidáme vývar (oba vývary), kečup, Worcesterovou omáčku, balsamický ocet, 100 ml piva, sůl a pepř dle chuti. Směs přivedeme k varu a vaříme asi 10 minut na prudkém ohni a sem tam zamícháme. Omáčka nesmí být příliš hustá.

Když už je omáčka hotová, ve velkém hrnci nebo fritéze rozechřejeme olej na 160 °. Nakrájené brambory vyndáme z piva a usušíme, následně je vhodíme do rozechřátého oleje. Smažíme cca 4 minuty, až vyplynou na povrch. Vydáme je na kuchyňský papírovou utěrku a odsajeme z nich tuk. Navýšíme teplotu oleje na 190 °, opět vložíme hranolky do rozpáleného tuku a smažíme dozlatova. To druhé smažení způsobí, že hranolky budou fantastický kruhové pavé.

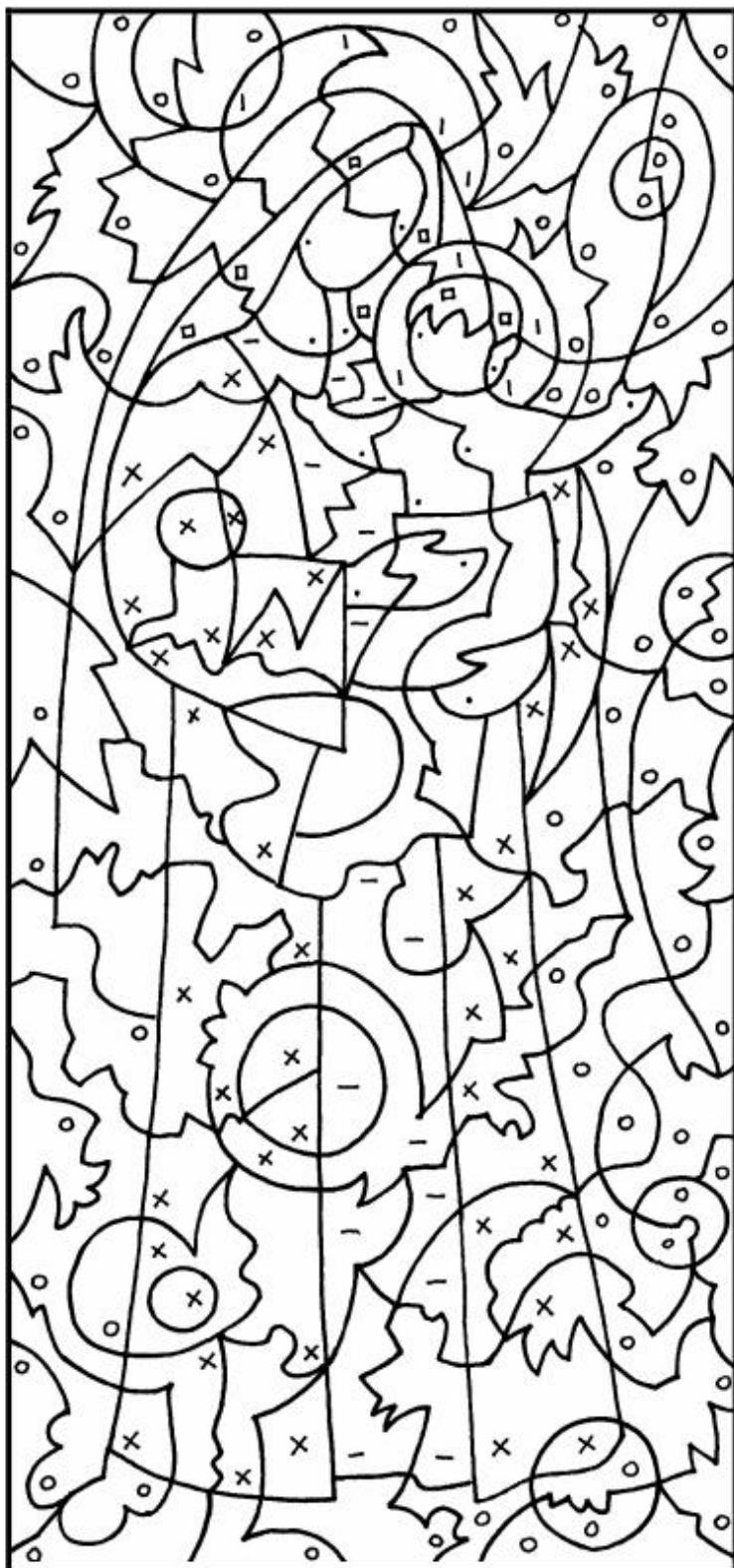
Po usmažení hranolky odklepeme na sítu, rovnomořně osolíme, dáme na talíře a posypeme je kostkami mozzarellou. Omáčku Poutine opět ohřejeme, je nutné, aby byla hodně horká, aby roztavila mozzarellu. Horkou omáčkou polijeme hranolky se sýrem tak, aby na každém hranolku byla omáčka.

Je to výborné, přímo nebe v hubě, ale jen čerstvé a horké, studené a ohřívané to už není ono...

Dobrou chut' :)
Przemek

POZNÁŠ, KDO JE NA OBRÁZKU?

Je to osoba velmi milá. Žila před více než 2000 lety. Její život byl plný radostí i starostí, jak tomu obvykle u lidí bývá. V jednom se však lišila: nedopustila se nikdy žádného hříchu. Dělala vždycky to, co chtěl Bůh.

Ale to už je velká nápověda! Ted' si vezmi pastelky a vybarvi označená políčka podle návodu. Pak zcela jistě poznáš, o koho jde, a snadno odpovíš na tyto otázky:

- Jak se jmenovala?
- Kde žila?
- Kde o ní čteme?
- Které události z jejího života známe?
- Kde je dnes?
- Co by jí mohlo udělat radost?

	žlutá
•	oranžová
◦	světle zelená
×	tmavě modrá
□	hnědá
-	červená

Až obrázek vybarvíš, můžeš ho vystrihnout, nalepit na tvrdý karton a připsat k němu pěkné přání pro svoji maminku. Maminky totiž mají v květnu svátek.

<https://kc.biskupstvi.cz/pomucky-ke-stazeni/>

ÚMYSLY MŠÍ SVATÝCH

ve farném kostele a v kostele sv. Marka

07.10.2019-03.11.2019

(stav ke dni: 03.10.2019)

po 07.10.	7:00	Pl	Za całą rodzinę
út 08.10.	7:00	Cz	Za rodinu Jana, Roberta a Josefa Mičinajovy, s prosbou o Boží ochranu
st 09.10.	18:00	Cz	Za + Adolfa Szajtera, jeho ženu Marii, syny Aloise, Antonína, Boleslava, snachu Vilmu, vnuka Stanislava a rodiče z obou stran
čt 10.10.	7:00	Cz	Za + syna Oldřicha (2.výr.+, nedož.60), za manžela Josefa, rodiče z obou stran, za duše v očistci a za žijící členy rodiny, s prosbou o Boží ochranu a přímluvu Panny Marie
	18:00	Pl	Za + Wandę Brzezną, jej męża Józefa, syna Alojzego, za Bertę Mařák, jej męża Antoniego i za dusze w czyściku cierpiące
pá 11.10.	7:00	Pl	Za + Erwina Franka, Ryszarda Franka, Anielę Morcinek oraz za + i żyjącą rodzinę
	18:00	Cz	Za Jozefa Virostka, jeho rodiče a sourozence
so 12.10.	7:00	Cz	Za Kláru Hvížďovou a jejího syna Vincenta Hvíždě
	18:00	Pl	Za + Jana Pękalę, Zofię i Józefa Pękalów, Elżbietę i Alfreda Dudów, Ludwika i Franciszkę Grabowskich, Marię, Franciszka i Bogusława Eliaszów
ne 13.10.	7:30	Pl	Za Bronka z okazji 70 urodzin, dziękując za wszystkie otrzymane laski oraz prosząc o Boże błogosławieństwo na kolejne lata
	9:00	Cz	Za + Annu a Antonína Podstawkovy, + rodiny z obu stran, za žijící rodiny do ochrany Boží a na poděkování za dar zdrowí
	10:30	Pl	Za + Ladislava Mirę (5.roczn. +)
	18:45	Cz	Za naše farní společenství
po 14.10.	7:00	Pl	Za + męża Viléma Vronkę, córkę Šárku i za rodzinę Králów
út 15.10.	7:00	Cz	Na poděkování Bohu a Panně Marii za přijatá dobrodiní, s prosbou o další, za duše v očistci, na které nikdo nepamatuje a za + P. Řeháka a děkana Karla Blahuta
st 16.10.	7:00	Pl	Za + Wilhelma Burka, żonę Marię, żyjącą rodzinę do Opatrzności Bożej
	18:00	Cz	Za + Zlatici Šaffovou, Gretku Tobolovou a Luboše Twardzika
čt 17.10.	7:00	Cz	Za + Eufrozinu a Josefa Pietraszovy, + Viktora a Annu Pietraszovy, + Emanuela a Justinu Pietraszovy a za + Annu a Adolfa Wiertelorzovy
	18:00	Pl	Za + Karola i Józefę Hanzłów, za żyjących i + członków rodziny Hanel i Kubiena
pá 18.10.	7:00	Pl	Za żyjącą i + rodzinę Jopkową i Wawrzyczkową
	18:00	Cz	Za rodinu Jonášovou, Brunowską, Sedlákovou a Kutnou, s prosbou o Boží ochranu a dary Ducha Svatého
so 19.10.	7:00	Cz	Za + Wandu Tomanek (1.výr.+), otce Ernesta Brodu a žijící rodinu Tomanek a Broda
	18:00	Pl	Za + Dankę Trzaskalik, brata Stanisława, szwagierkę Barbarę, szwagrów Józka, Bronka i Edę oraz za + rodziców z obu stron
ne 20.10.	7:30	Pl	Za + rodziców Danielę i Antoniego Rothnerów, ich rođeństwo oraz za żyjących członków rodziny
	9:00	Cz	Za + Karla Stryczka (nedož.80), rodiče z obou stran, s prosbou o Boží požehnání pro žijící členy rodiny
	10:30	Cz	Za + Emila Juránka (nedož.100) a za + manželku a syna
	18:45	Cz	Za naše farní společenství
po 21.10.	7:00	Pl	Za + Jana i Helenę Böhmów oraz Edwarda Galuszki i jego rodzinę
út 22.10.	7:00	Cz	Za Rudolfa a Otýlie Kucharczykovej, rodiny z obu stran
st 23.10.	18:00	Cz	Za nová kněžská a řeholní povolání a vytrvalost na této životní cestě
čt 24.10.	7:00	Cz	Za + sestry a švagry
	18:00	Pl	Za + Alojzego i Helenę Kunschke, córkę Jadwigę, rodzinę Žaganów, Śmiejów, dusze w czyściku cierpiące, powierzając je Opatrzności Bożej

pá 25.10.	7:00 Pl Za + Wacława Trubeckiego (10.roczn.+), jego żonę Annę, rodziców z obu stron, za dusze opuszczone oraz za żyjących członków rodziny
	18:00 Cz Za zemřelé z naší farnosti pohřbené tento měsíc beze mše svaté
so 26.10.	7:00 Cz Za + Ondřeje Capka (3.výr.+) a celou žijící rodinu
	18:00 Pl Za + rodziców Helenę i Jana Orehek oraz całą żyjącą rodzinę
ne 27.10.	7:30 Pl Za + Annę i Józefa Pietrów, zięcia Andrzeja oraz za + z rodziny Pietrów, Zwierzynów, Kożdoniów i Borczów 9:00 Cz Za + Jiřího Sakulína (nedož.80), života a za + z rodiny Haluzovy, Pojmonovy a za žijící rodinu Sakulínovou 10:30 Pl Za + Monikę Stachurową, rodziców i rodzeństwo z obu stron, dusze w czyścu oraz za żyjącą rodzinę 18:45 Cz Za naše farní společenství
po 28.10.	8:00 Pl Za + męża, prosząc o jego zbawienie
út 29.10.	8:00 Cz Za žijící rodinu, děti, vnoučata, pravnoučata, s prosbou o větší víru, pokoru, zdraví a dary Ducha Svatého
st 30.10.	17:00 Cz Za ochranu lidského života od početí do přirozené smrti
čt 31.10.	8:00 Cz Za + Adolfa Eliasze, obě jeho manželky a žijící rodinu 17:00 Pl Za + Annę i Jana Wojnarów, syna Eduarda, rodziców z obu stron, rodziny Wojnarów, Landeckich oraz za dusze opuszczone, prosząc o dużo lask dla żyjących członków rodziny
pá 01.11.	7:00 Cz Za vytrvalost v těžké životní situaci a pomoc v záchrane manželství, s prosbou o ochranu celé žijící rodiny 8:00 Pl Za żyjących i + członków rodziny Ryglów i Bornerów 17:00 Cz Za + Jarmilu a Ladislava Vrtalovy, dceru Helenu a za żyjące členy rodziny Vrtalovy a Chlupovy 18:00 Pl Za + z rodziną Brodów i Owczarzych oraz do Opatrzności Bożej za żyjących członków tych rodzin
so 02.11.	8:00 Cz Na úmysly složené u obrazu Panny Marie Fryštátské 9:00 Pl Za + rodziców Marię i Józefa Parchańskich oraz + Elżbietę Cyganek 17:00 Pl Za wszystkich + chórzystów Liry
ne 03.11.	7:30 Pl Za + męża Stanisława Macure, rodzinę Racsów i za rodziców z obu stron 9:00 Cz Za + Andělina Radu, Annu Radovou, Andělu Rzymanovou a rodiny z obou stran 10:30 Cz Ta + rodiče Marii a Vladislava Kunzovy a žijící rodinu do ochrany Boží 18:45 Cz Za naše farní společenství

Omlouváme se za případné chyby ve jménech, úmyslech a časech mší svatých.

Naleznete-li takovou chybu, kontaktujte nás, prosím.

Zapsat úmysl na „volné mše“ je možné

v úředních hodinách ve farní kanceláři!

(výjimka: úmysly v právě probíhajícím týdnu lze zapsat v sakristii)

**Od 28.10. bude po dobu platnosti zimního času
změna pořadu bohoslužeb
v obou fryštátských kostelích.**

Ranní mše svaté budou v 8:00 a večerní v 17:00.

Co nás čeká..a nemíne

Adorace, pobožnosti:

Každý čtvrtok – začíná bezprostředně po ranní mši svaté společnou modlitbou Korunku k Božímu Milosrdenství (cz), ukončení vedené, v 17:30 (od 28.10. v 16:30) společnou modlitbou Korunku k Božímu Milosrdenství (pl) a svátostným požehnáním.

1. pátek v měsíci – 01.11. – eucharistická pobožnost s modlitbou Litaníí k Srdci Ježíšovu, zásvětnou modlitbou a svátostným požehnáním: bezprostředně po ranní mši svaté začínající v 8:00 (pl); a v 16:45 hod. (cz). Od 16:00 možnost tiché adorace Krista v Eucharistii. Vedená adorace po večerní mši svaté v listopadu nebude.

Návštěvy nemocných:

pátek 01.11. dopoledne (zhruba od 9:00)

Nemocné P. Adama navštíví P. Przemek nebo P. Dawid.

Liturgický kalendář:

pondělí 07.10. – památka Panny Marie Růžencové

úterý 15.10. – památka sv. Terezie od Ježíše,
panny a učitelky církve

středa 16.10. – slavnost sv. Hedviky, řeholnice,
hlavní patronky Slezska

7:00 (pl), 18:00 (cz)

obě mše v hlavní lodi farního kostela

čtvrtok 17.10. – památka sv. Ignáce Antiochijského,
biskupa a mučedníka

pátek 18.10. – svátek sv. Lukáše, evangelisty

7:00 (pl), 18:00 (cz)

neděle 27.10. – slavnost Výročí posvěcení kostela

sobota: 18:00 (pl)

neděle: 7:30 (pl), 9:00 (cz), 10:30 (pl), 18:45 (cz)

pondělí 28.10. – svátek sv. Šimona a Judy, apoštola

8:00 (pl) kostel sv. Marka

pátek 01.11. – slavnost Všech svatých

doporučený svátek

čtvrtok: 17:00 (pl)

pátek: 7:00 (cz), 8:00 (pl), 17:00 (cz), 18:00 (pl)

sobota 02.11. – Vzpomínka na všechny

věrné zemřelé

8:00 (cz)

Ostatní:

V pátek 18.10. bude **večerní mše sv. v 18:00** určena především (ale nejen) **dětem**. Po mši je pro děti od 2. třídy připraven program v katechetickém domě.

V neděli 20.10. budeme v kostele v Karviné - Dolech prožívat **pouť sv. Petra z Alkantary**. Mše svatá zde bude v **10:30 (pl)**.

V neděli 27.10. budeme v kostele v Karviné-Fryštátě i v Karviné-Dolech slavit **slavnost výročí posvěcení kostela – „krmáš“**. V Karviné-Dolech letos uplyne 260 let od posvěcení kostela.

V neděli 03.11. budou dušičkové pobožnosti na hřbitovech.

Případné změny budou uvedeny v ohláškách.

Farnost Karviná pořádá

Lektorský kurz v katechetickém domě

pátek 18.10.2019 v 18:00 – Úvod do Písma svatého

pátek 08.11.2019 v 18:00 – Kultura slova. Praktická cvičení

sobota 16.11.2019 v 9:30 – Kultura slova. Praktická cvičení
(pokračování)

sobota 30.11.2019 v 9:30 – Duchovní rozměr lektorské služby

Kurz bude zakončen předáním
osvědčení o absolvování kurzu

v sobotu 30.11. během mše sv. ve 12:00 (bp. Martin)

Kurz je vhodný pro všechny, kdo chtejí číst Boží Slovo
během mší svatých.

Je určen pro obě jazykové skupiny.

Není třeba se přihlašovat, stačí přijít na 1. setkání.

Pamatujme o možnosti získat v listopadu/říjnu
plnomocné odpustky pro duše v očistci:

- a) Na základě dovolení Apoštolské Penitenciarie z roku 2012 mohou věřící v naší republice získat plnomocné odpustky pro duše v očistci již v týdnu před Vzpomínkou na všechny věrné zemřelé (tedy od 25.10.), pokud v obvyklé době od 2.11. do 8.11. nemohou z vážných důvodů navštívit hřbitovy. Toto dovolení platí po dobu sedmi let, tedy do roku 2019.
- b) 01.11. odpoledne a 02.11. po celý den je pro získání odpustků třeba navštívit kterýkoli kostel a kromě splnění tří obvyklých podmínek (svátost smíření, sv. přijímání a modlitba na úmysl svatého Otce), se v kostele pomodlit Modlitbu Páně a Vyznání víry.
- c) Ve dnech 01.11. do 08.11. lze denně získat odstek pro duše v očistci po splnění tří obvyklých podmínek, navštíví-li někdo hřbitov a pojedou se tam třeba jen v duchu za zemřelé.

Kalendář dění ve farnosti

sobota 12.10. – Diecézní pouť ministrantů na Hukvaldy

pátek 18.10. - sobota 30.11. – Lektorský kurz

pátek 18.10. - neděle 20.10. – Misijní víkend ve farnosti Karviná (viz str. 18)

neděle 27.10. – Výročí posvěcení kostela v Karviné-Fryštátě

– 260. výročí posvěcení kostela v Karviné-Dolech

pátek 25.10. - pátek 08.11. – možnost získat odpustky pro duše v očistci

neděle 03.11. pobožnosti na karvinských hřbitovech

sobota 23.11. v 10:00 – Udílení svátosti biřmování

neděle 24.11. v 15:00 – Koncert ke cti Krista Krále

neděle 01.12. – 1. neděle adventní, začátek nového liturgického roku, začátek doby adventní

pondělí 02.12. - pátek 20.12. – Rorátní mše svaté (nejen) pro děti

pondělí, úterý, čtvrtek, pátek v 6:30

sobota 14.12. – Farní zájezd na adventní trhy do Brna

Bližší informace budou uvedeny v ohláškách a na plakátku. Přihlašování od poloviny října.

pondělí 16.12. - neděle 22.12. – Rozšířená možnost předvánoční zpovědi

pondělí 23.12. v 16:00 – Farní brigáda (stavění betléma a vánoční výzdoba kostela)

sobota 15.01. – XV. Farní ples

neděle 17.01. v 10:30 – První svaté přijímání

neděle 24.01. v 10:30 – Pierwsza Komunia Święta

čtvrtek 11.02. – slavnost Božího Těla

Změna programu vyhrazena. Případné změny budou uvedeny v **ohláškách**.

POZVÁNKA... ZAPROSZENIE... MISIJNÍ MĚSÍC...

Zajímá Tě, jak se žije v Tanzanii?

Chceš se dovědět něco o albínech?

Chceš poznat práci křesťanských dobrovolníků v Africe?

Přijď na **besedu s Renatou Szpyrcovou**.

neděle 20.10.2019

v 15:45

učebna Katechetického domu v Karviné

Renata Szpyrcová

V říjnu 2018 odletěla do Tanzanie, do městečka Didia, kde byla rok dobrovolnicí v Salesiánském středisku – Don Bosco Didia.

Sama o sobě říká:

„Stát se dobrovolníci v Africe je můj dětský sen, touha, která pomaličku dozrávala. Zní to divně? Ano?... Hmm... možná to i zvláštní je, ale věřím, že každému z nás byl předem určený nějaký úkol, který máme vykonat. Touha dělat něco užitečného a smysluplného pro druhé je motor, který mi pomáhá udělat nezbytné kroky. Právě proto jsem se rozhodla strávit rok života v Tanzanii.

I když toho moc nemám, chci těm dítkům dát to nejcennější – **lásku** a svůj volný **čas**. Chci zakusit jejich upřímnou radost z malých věcí, chci s nimi **ŽÍT** jejich každodenní život. Chci jim ukázat, jak jsou důležití a cenní.

Jít mimo svoji komfortní zónu. Dělat něco smysluplného pro druhé. Jeden rok života přespávat pod moskytiérou. Žít, smát se, tančit, milovat! Dělat malé věci s velkou láskou.“

Misionáři v oblasti Viktorijina jezera v Tanzánii se velmi věnují albínům. Pečují o jejich zdraví, prevenci, zajišťují kvalitní lékařskou péči, tvoří jim příznivé podmínky pro život. Pro albínské děti a mládež by chtěli postavit dům, který by byl přizpůsobený jejich potřebám a ve kterém se budou cítit v bezpečí.

Albinismus je způsoben nedostatkem pigmentu (melaninu) ve vlasech, kůži a očích. Albíni jsou tím pádem více náchylní na nemoci způsobené sluncem. Albíni mají často problémy se zrakem.

V Tanzánii je aktuálně zaregistrovaných zhruba 7.000 albínů, ale odhaduje se, že těchto lidí může být až 17.000. Albíni mají v Africe velmi těžký život, protože mnozí místní jsou přesvědčeni, že albinismus je trestem, prokletím, zdrojem magické síly. Albíni jsou často obětí útoků, násilí a také zabité. Jsou vyloučeni ze společnosti. Části jejich těl jsou používány v lektvarech prodávaných šamany.

Během besedy bude možné přispět na stavbu domu pro albíny v Tanzanii.

Mimořádný misijní měsíc říjen 2019 ve farnosti Karviná

pátek 04.10. v 19:00

adorace NSO s misijní tématikou

neděle 06.10. ve 14:30

Modlitba růžence neobvyklým způsobem. Začátek před kostelem.

Misijní víkend - 18.-20.10.

Misijní most modlitby

pátek 18.10. v 18:00 mše svatá s dětmi

aneb Děmšák a misie

Po mši sv. program pro děti v KD.

Beseda s misionářkou

neděle 20.10. cca v 15:45

Beseda s Renatou Szpyrcovou,
která strávila rok na misích v Tanzánii.

Sbírka na podporu PMD

během všech nedělních mší svatých

Růžencová pobožnost

neděle 20.10. v 15:00

Misijní koláč

neděle 20.10. před kostelem

mezi dopoledními mšemi sv. a po 10:30

Prosíme o upečení něčeho sladkého/slaného k prodeji
a doručení na faru během soboty 19.10. Děkujeme :)

po celý měsíc říjen se modlíme za misie:

Každou neděli (kromě 06.10.) v 15:00 RŮŽENCOVÁ POBOŽNOST vedená kněžími.

Každý týden od středy do soboty v 17:20 MODLITBA RŮŽENCE vedená laiky.

Jak scholička nastartovala školní rok

Na první sobotu v září jsme naplánovali stmelovací akci pro scholičku. Z původně zamýšleného výletu do Beskyd se kvůli nejistému počasí vyklubalo tříhodinové soustředění v katechetáku a jeho okolí.

Jelikož děti rády soutěží a my starší patříme také k soutěživým typům, připravili jsme v parku pro děti etapovku. Cestu označenou fáborky děti postupně proběhávaly od jednoho stanoviště k druhému, kde hledaly dobře skryté úkoly. A tak se rébusem, krížovkou nebo osmisměrkou dopídily ke svatým, o nichž se také i něco dozvěděly. Mimo to si vyzkoušely i svou fyzickou zdatnost v házení na cíl, ve skoku z místa nebo nošení míčku na lžíci. Využili jsme také zastavení v dětském koutku, kde se děti mohly na 10 minut parádně vyřádit. Bonusovou soutěžní disciplínou pak byly kuličky. I když síly obou družstev byly dosti vyrovnané, v katechetickém domě jsme vyhodnotili nejlepší družstvo, které se podělilo se sladkou výhrou i s poraženým soupeřem.

Jelikož naším hlavním posláním je zpěv, využili jsme čas a Verča nás stihla naučit novou velmi chytlavou písničku i s malým tanečkem, na který se již brzy budete moci těšit.

A jak jinak, bez něčeho dobrého na Zub se žádná dobrá akce neobejde. Maminka Jana upekla Honzovy buchty a ty chutnaly náramně, jen se po nich zaprášilo. A stále ještě hladová bříška pak zasytila výtečná pizza.

Musíme říct, že jak pro děti, tak i pro nás starší to bylo moc milé dopoledne, užili jsem si zábavy, zpěvu i dobrého jídla a hlavně krásné atmosféry a jistotu toho, že se na setkávání ve scholičce všichni těšíme.

Zkoušky scholičky se konají pravidelně v pátky od 15,30–16,30. Každý třetí pátek v měsíci jsou dětské mše v 18 hodin, kde scholička zpívá, a proto zkouška bude v tyto pátky v pozdějším čase a to v 16,30. Pokud

Na pravidelná setkávání s písničkou na rtu se těší Verča, Katka a Dankä

by byly v naší farnosti ještě i další děti ve věku od 5 do 10 let, které by se k nám rády připojily, s otevřenou náručí budou vítány!

Smažení stryków

15.09.2019

